

Kitekint? - Három amerikai nemzedék

2009 július 11. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Alexis de Tocqueville, amikor a XIX. század elején Amerikában járt, meglep?dve tapasztalta, hogy "az amerikaiak kortól, társadalmi helyzet?l és foglalkozástól függetlenül szüntelenül egyesüléseket hoznak létre.

Ezek nem csupán kereskedelmi és ipari szervez?dések, hanem ezerfajta más - vallási, erkölcsi, komoly,

---

haszontalan, nagy, kicsi, tartós, pillanatnyi, általános, korlátozott... Semmi nem érdemel olyan figyelmet, mint az intellektuális és erkölcsi szerveződések sora Amerikában". A neves amerikai szociológus, Putnam arra lett figyelmes, hogy a XX. század második felében megcsappant az amerikaiak civil szerveződései vágya, általában részvételük a közösség ügyeiben. Lényegesen kevesebben mennek el szavazni, kevesebb önkéntes munkát vállalnak, kevesebb a másokat segít? kezdeményezés, és az amerikaiak kevésbé aktívak a vallási közösségekben - így gyengülnek a civil szerveződések, valamint az emberek közötti érzelmi és információs hálók. Ezzel azonban fogynak a társadalmi t?ke (amit a civil szerveződések és az emberek közötti kapcsolatok alkotnak) Amerikában, amely fontosabb, mint a fizikai t?ke (föld, ingatlanok, eszközök) vagy a pénzt?ke, és fontosabb, mint a humán t?ke (tudás, tehetség, szorgalom), mert a gazdasági sikerhez több kell ebb?l a láthatatlan t?kéb?l, mint gépb?l, pénzb?l vagy tudásból. Minél több civil szerveződéssel él egy társadalomban, és minél többen tagjai kluboknak, egyesületeknek, civil mozgalmaknak, vallási és lakóhelyi közösségeknek, annál több bizalom és együttműködési készség halmozódik fel az adott társadalomban. Minél több a civil szerveződéssel, annál erősebb lesz a kölcsönösség és viszonyosság magatartási mintája, amikor úgy teszünk valamit egy másik emberért vagy a közösségért, hogy nem várok azonnali és jól körülr?t ellentételezést, hanem tudom, hogy valamikor, valaki, valamiben viszonyozza majd azt, amit másokért tettem. Rövid távon önzetlen vagyok, éppen ezzel alapozom meg, hogy kés?bb érvényesülnek érdekeim. Ez igen hatékony társadalmi technika, mert a közösség minden tagját minden id?ben érdekeltté teszi mások segítségével. Jelent?sege a pénzhez mérhet?, mert a balta és a medveb?r cseréjéhez képest mennyivel jobb az a pénz, amivel e kett?n kívül minden más árut is megvehetek, ahogy jobb az "általános viszonyosság" magatartási mintája is annál, amikor valakinek valamilyen szívességet teszünk, de már tudom, hogy pontosan mit kérek érte cserébe. Ebben a társadalmi t?kében volt erőszak Amerika, és ez olvad el igen gyorsan az utóbbi évtizedekben. Miért?

A közösségi szellem és a társadalom ügyeiben való aktív részvétel gyengül, mert egyre többen kerülnek a pénz és az id? nyomása alá: különösen az amerikai nők tömeges munkába állása vett el id?t a közösségt?l. A televízió az egyik leger?sebb ok - ma egy átlagos amerikai naponta négy órát tölt el televíziónézéssel: ez nem csupán négy órát vesz el a családtól, barátoktól, egyesületekt?l és a közösségt?l, hanem bizonyíthatóan érdektelenebb lesz a közügyek iránt a tévéfügg? ember fennmaradó idejében is. A politika, a társadalom és a kis közösségek iránti érdekl?dés gyengítésének leghatásosabb eszköze a televízió, mert nem hús-vér emberi közösségekben alakulnak ki a magatartásminták és a vélemények, hanem egy központi véleményvezérlés révén.

A leger?sebb ok azonban mégis az, hogy ki milyen nemzedékhez tartozik. Az 1900 és 1940 között született amerikaiak 70 százaléka megy el szavazni, míg az 1940 és 1980 között születettek közül már csak 40 százalék. A közösségi ügyekben való részvétel többi területén is hasonlóan éles határvonal húzódik meg e két nagy létszámú nemzedék között. Putnam az els?t "hosszú polgári nemzedéknek" hívja, a második négy évtized meghatározó nemzedékét az 1946 és 1964 között született "baby-boomer" korosztálynak - ?k alkotják a feln?tt amerikaiak egyharmadát. Míg az els? nemzedék meghatározó élménye - az 1929-33-as gazdasági összeomlás kivételével - a biztonság, az életszínvonal emelkedése és Amerika erőszódése, addig a másodiké J. F. Kennedy és Martin Luther King meggyilkolása, a vietnami vereség és 1970 után a korábban folyamatos életszínvonal-emelkedés megtörése. E két nemzedék fiatalkorának eltér? eseményei és érzései határozzák meg kés?bbi viszonyukat a társadalomhoz. Érdekes azonban, hogy néhány éve újból erőszódik az amerikai egyetemisták körében a közügyekben való részvétel, ami talán annak köszönhet?, hogy valamikor az 1980-as években egy újabb négy évtizedet átfogó "nagy nemzedék" indult útnak. Az 1980-90-es évek amerikai élménye megint egy sikeres és erőszak Amerika, hiszen az USA lett az egyetlen szuperhatalom, és a 90-es évek gazdasági virágzást hoztak.

Úgy t?nik tehát, hogy a társadalmi t?ke gyarapodásában vagy csökkenésében a nemzedéki élményeknek van a legnagyobb szerepük. Igen fontos, hogy egy nemzedék eszmélésének és felnövekedésének idején mennyire biztonságos, sikeres, erőszak és bizakodó egy társadalom, mert ez határozza meg az öntudat, önbizalom és bizalom, valamint az együttműködés értékeinek erejét az adott országban. Putnam könyve egyértelm?en azt üzeni nekünk, hogy felel?sek vagyunk a következ? évtizedek társadalmi t?kéjéért azon keresztül, hogy milyen világot teremtünk ma a megszület?, eszmél? és felnövekv? nemzedékeknek.

Magyarország olyan lesz holnapután, amilyen társadalmat teremtünk vagy elt?rünk a mai Magyarországon.

(Robert D. Putnam: Bowling alone, The Collapse and Revival of American Community, Simon and Schuster, New York, 2000)

Matolcsy György, hetivalasz.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló